

Ἐκτός τούτου πρέπει νά προσέξῃ τίς, ὅτι τὰ ὀνόματα ὧν τῶν θεῶν τῆς Θράκης ὁὐκ ἐλησμονήθησαν, ἀριθμός αὐτῶν μᾶς διεσώθη ἀπὸ τὰς ἐπιγραφάς.

Μηδυζεύς βλ. αὐτ. XV II8

Δηλόπτης βλ. αὐτ. IV 2459 Arch. Rely XI 409 - Lippold: Festschrift Poland 277 - Retscher B1AB III 151.

Μανίμαχος αὐτ. XIV, II45. Τό Μάνι ἴσως παραβάλλεται μέ τό κελτικόν manius - πρβλ. Sath: Mem. de l' Acad. des luser. XLIII 28

Δαβατόπειος αὐτ. παράρτ. III 267

Δαρζάλας αὐτ. XV 227

Ἰαμβαδούλη αὐτ. IX 633 Mabaloscu

ἐπίγρ. IV 2.

Ἀσδούλης

Ζουρεγέθης } βλ. αὐτ. τὰ ἀνάλογα ἄλλα

Τιλαάξης

Ταρποζίε(ις)

Πυρμηρούλας

Ιθι: osla

Ζπ..ήτλα

Myndyft(us?) βλ. αὐτ. XVI 1079

Ἐξ αὐτῶν τό Ταρποζίε(ις), Ιθι: osla, Πυρμηρούλας, Ζπ..ήτλα, φαίνονται ὡς παρωνύμα τοῦ Ἡρώδους, καί μᾶς ἐπιτρέπουν νά ὑποθέσωμεν ὅτι αὐταιήσαν ἀρχικῶς τοπικά καί χθόνιοι θεότητες, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον συνεχωνεύθησαν μέ τόν Ἡρώδα.

Βισύρας
τοῖος

Βισύρας

αὐτοῦ ὡς θεοῦ

βλέπε τὰ ἰδιαίτερα ἄλλα

Ζάλυοις

Ζβελοσούρδος

Ἐν συνεχείᾳ μνημονεύεται ὁ θεός

Βέδου τῆς πηγῆς καί τοῦ ποταμοῦ βλ. Suppl. Bd III 202 - Retscher. "Glossa" XVI 280 - Lehmann - Haupt, Klio XXXI 401, τόν ὁποῖον παρέλαβον καί οἱ Μακεδόνες, πρβλ. Bitum, Symbol Ostrom VII 40 - Macurdy: Troy and Parosia 93 ἡ Εἰρηνα λατρεύεται ὡς ἐπῆκοος μόνον εἰς τήν Μοισίαν

Τό ἐπίθετον Μέγας ἢ Μέγιστος (βλ.τ. XV σ. 221) φέρουν εἰς τὴν Θράκην καὶ Μοισίαν κυρίως αἱ χθόνιοι θεότητες Δαρξάλας, Πυρμηρούλας, Ἡρώς,

Δύλαρχηνός Ἡρακλῆς, Σαβάζιος, Κυβέλη, Ζάρακις

Δολίχενος καὶ οἱ Καβεῖροι

α-845II ἔχει ὑποθετῶς, ὅτι Θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ

Ἰσοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτῆρα, βλ. Bd IX σ. 2145

Cook: Zeus II III3.

α-83

Φυσικά ὁ Θρακικός λαός, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον V6, ἠγάπα περισσότερο ἄλλον τινός τόν πόλεμον καὶ τό κυνήγιον θά ἐλάτρευε ἓνα θεόν τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποίου ὄμως τό ὄνομα μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πιθανόν εἰς ἐκάστην φυλὴν νά ἔφερε διάφορον ὄνομα παρὰ τὴν Θεσπώνην (Κτεσπερη) ἠνομαζέτο

Κανδάων

βλ. Bd X σ. 1852 - Ockl. παρὰ Ebert Lex.d.Vorgesch. XIII 288. Πιθανόν

Πλείστορος νά ἦτο ἐπικύριος θεὸς τοῦ πολέμου τῶν Ἀψινθίων, Ἡρόδ. IX II9, εἰς τὸν ὅποιον προσεφέροντο ἄνθρωποινα θύσαι. Δέν ἦτο ὅμως θεὸς τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ Toμαρεχ:

Thiacker I, 42 μνημονεύει. - πρβλ. Hoefler: Myth. Lex. III 2563

Ἀνέχων παρομοία μέ τὴν Ἑκάτην θεότης ἦτο πιθανόν καὶ ἡ Κίσα αὐγὰτρ τοῦ Ἡδωνοῦ βασιλέως Κίσαος, τῆς Θρακικῆς περιφερείας τοῦ Στρυμόνος, ἥτις παρηγωνίσθη ἀπὸ τό Ἑλληνικόν ὄνομα φυλῆδα Myth. Lex. III 2486 - Remppe: De Rhese ^{Hesiod} ~~Thiacker~~

α-85

Προσέτι ὑπενθυμίζω τόν

^{5e}
Aristain

Ἀρισταῖον, τοπικὴν τοῦ κυνήγιου θεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέδωσαν ἱαματικὴν καὶ μαντικὴν δύναμιν, καὶ ἥτις εἶχε συσχετισθῇ μέ τοῦς θρῆκας. βλ. Bd. II 855. Ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ Rademacher βλ. Ber. Akad. Wien 182.3.28 "Ὁ κυνηγὸς θεός, συμπεραίνοντες ἀπὸ πολλά δείγματα ἦτο πρωταρχικὴ μορφή εἰς τὰ Βαλκάνια".

(ἀνορθωτῶ)

